

Flex in:

De vervloekte farao

Flex in:

De vervloekte farao

Anouska Smit

Copyright © 2026 Anouska Smit

Oorspronkelijk verschenen in 2009 onder de naam
Anouska Brok.

Herziene en gemoderniseerde editie, 2026.

Tekst en verhaal: Anouska Smit

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in welke vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Dit is een fictief verhaal. Namen, personages, plaatsen en gebeurtenissen zijn ontsproten aan de fantasie van de auteur of fictief gebruikt. Iedere overeenkomst met bestaande personen of gebeurtenissen berust op toeval.

Hoofdstuk 1 - Het boek in de bibliotheek

De zon brandt op Flex' hoofd. Zweetdruppels lopen over zijn rug, terwijl hij over de enorme gele zandvlakte kijkt. Waar hij ook kijkt: zand. Oneindig veel zand.

Hier en daar staat een palmboom. Het zijn de enige tekenen van leven in deze stille, uitgestrekte wereld.

Bij een van de bomen houdt Flex stil. Hij kan niet meer. Uitgeput zakt hij tegen de stam naar beneden.

Hij loopt al uren en er lijkt geen einde te komen aan deze reusachtige zandbak. Toch moet hij verder. Hij kan Hera daar niet laten zitten. Wie weet hoe diep ze is gevallen?

Hij heeft haar wel horen roepen, maar hij kon haar niet zien. Zelfs de bodem van het gat was onzichtbaar.



Hij zucht eens diep. Hoe zijn ze toch in deze situatie terechtgekomen?

Een paar dagen eerder ...

Flex en Hera gaan vandaag op bezoek bij Hera's vader, de tovenaars. Flex wil graag de bibliotheek zien waar Hera vroeger al haar boeken las. Voor Hera is het lang geleden dat ze er is geweest. Zodra ze de hoge boekenkasten ziet, beginnen haar ogen te glimmen.

“Ik heb deze kamer gemist,” zegt ze. “Met een boek kun je overal naartoe, zonder ook maar een stap buiten de deur te zetten.”

“Dat klinkt een stuk veiliger dan ons laatste avontuur,” zegt Flex.

Hera lacht en schuift de oude ladder naar de kast. Helemaal bovenaan ontdekt ze een paar boeken die ze nog nooit heeft gelezen.

“Hé, Flex! Hier staat een boek met een interessante titel: *De vloek van de farao*. Ik gooi hem naar beneden. Vangen!”

“Nee, wacht!” Flex zet een voet op de onderste sport.

“Ik kom wel een stukje omhoog. Als het boek valt, gaat het misschien kapot.”

De ladder kraakt onheilspellend.

Flex springt meteen terug. “Of we gaan gewoon heel snel lezen, voordat de hele boel instort.”

Ook Hera daalt haastig af. Even later zitten ze naast elkaar op het bankje in de knusse leeshoek. Het oude boek ligt op Hera's schoot. Gouden letters steken fel af tegen de gitzwarte kaft.

“Het ziet er wel geheimzinnig uit,” zegt Flex.

“Daarom wil ik het dus ook lezen.”

De eerste bladzijden gaan over de Vallei der Koningen in Egypte. Lang geleden werden daar farao's begraven in ondergrondse tombes.

“Een tombe is eigenlijk een ondergrondse grafkamer,” legt Hera uit. “De farao lag daar in een sarcofaag. Een soort koffer. Hij kreeg allerlei schatten mee voor zijn reis naar het hiernamaals. Veel tombes zijn nog niet ontdekt. De vallei bestaat uit een westelijk en een oostelijk deel. Toeristen bezoeken vooral de bekende graven. Andere gedeelten zijn bestemd voor onderzoekers. Dicht bij de vallei ligt het dorp Deir el-Medina. De bewoners weten dat hun voorouders hielpen bij de bouw van de graven. Omdat veel dorpelingen arm zijn, proberen sommigen de verborgen schatten te stelen.”

Flex schudt zijn hoofd. “Al die schatten zomaar onder de grond stoppen. Daar heeft toch ook niemand iets aan?”

“De oude Egyptenaren dachten daar anders over,” legt Hera uit. “Ze geloofden dat het leven na de dood verder ging. Alles wat in de tombe lag, konden ze in het volgende leven gebruiken.”

“Hmm,” zegt Flex. “Maar ik vind het nog steeds zonde.”

Hij slaat een bladzijde om en wijst meteen naar een donkere tekening.

“Kijk! De vloek van de farao. Dat klinkt niet bepaald gezellig.”

“Het is maar een boek,” zegt Hera grinnikend. “Er komt echt geen dode farao om je op te zoeken.”

Samen lezen ze over onderzoekers die een pas ontdekte tombe binnengaan. Op het graf staat een waarschuwing:

'Wie de rust van de farao verstoort en zijn rijkdommen aanraakt, zal door de dood worden gehaald.'

De mannen geloven er niets van.

Ze gaan gewoon naar binnen.

Niet lang daarna wordt de een na de ander ziek. Enkele maanden later zijn alle onderzoekers op onverklaarbare wijze overleden. Zelfs het hondje van een van hen blaft nog één keer en valt daarna dood neer.

Flex slikt. “Zullen we een ander boek pakken?”

“Vind je dit niet fascinerend?” Hera kijkt dromerig voor zich uit. “Ik zou best eens in zo'n tombe willen rondkijken.”

“Ik niet! Stel je voor dat zo'n vloek echt bestaat? Dan ben je niet meer jarig.” Flex trekt een benauwd gezicht.

“Misschien letterlijk nooit meer.”

Hera zucht. “Goed dan. Ik zet het wel terug.”

Ze schuift de ladder weer voor de kast en klimt voorzichtig omhoog. Dit keer blijft het stil. Geen gekraak, geen gepiep.

Net als Hera het boek op de lege plek wil zetten, breekt de sport van de ladder onder haar voet.

